

Ik heb mijn plicht vervuld, mijn geloof bewaard :
mijn loopbaan is ten einde, nu blijft mij de kroon
der overwinning. (H. Paulus).

Een stem weerklonk door de straten, deze die wij
beminnen is dood... en al het volk weende.

(Mach. I.)

Inderdaad deze die wij beweenen heeft onder ons
geleefd als een engel van vrede, altijd opgeruimd
en blijmoedig, zedig en sterk, een ware christene
vrouw wiens vreugd het is anderen gelukkig te
maken. (Ex S. Script. passim.)

Toen ze op den vooravond haar einde zag nade-
ren, bracht ze met haar groot hert het offer van
haar leven : « Heer laat uwe dienaar nu in vrede
gaan naar uw woord »— want vol geloof betrouwde
zij op Gods Voorzienigheid, en Maria's zorg voor
hare kinderkens. (Bened. vers 1).

Teergeliefde Vader en Moeder, Broeders en
Zuster, vaartwel ! Ik verwacht U in den Hemel.
Gij mijn duurzame Echtgenoot, ween niet gelijk
dezen die geen hoop hebben : eenmaal zijn wij toch
terug vereenigd en wel voor eeuwig... Breng onze
kinderkens op in Gods vrees, opdat zij hun vader
steeds eerbiedigen en beminnen, en de nagedachte-
nis hunner moeder zegenen. Vergeet me nooit in
uwe gebeden.

Mijn Jezus barmhartigheid. (100 dag. afl.)

Zoet Hart van Maria, wees mijn zaligheid.

Druk V. Van Nieuwenhove, Geeraardsb. — B 21092.